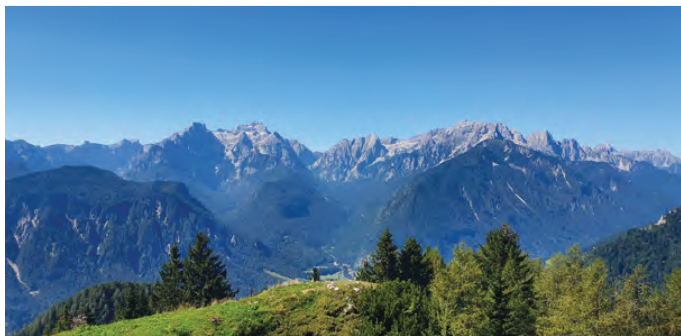


Transverzala. Slovenska, planinska.



Pogled z Dovške Babe proti Triglavu

Ko sem leta 2017 kot prvi Slovenec prehodil 'mater vseh poti', 3.500 kilometrov dolgo Apalaško pot, sem za to imel mnogo dobrih razlogov. Eden pomembnejših je bil gotovo ta, da sem na podlagi te izkušnje lahko nato vzpostavil in prehodil slovensko Transverzalo, kakršna bi morala biti.

Transverzalo je leta 1951 predlagal vodja mariborskih markacistov Ivan Šumljak in njegova zamisel je bila izvrstna v mnogo pogledih. Bilo bi je za okoli dva meseca hoda, s čimer bi bila dovolj dolga, da bi štela za eno pravih transverzal. Bila bi unikatno krožna, saj med pravimi transverzalami ni druge takšne, in s takšno svojo formo bi bila še dodatno združevalna. Zobjela bi celotni slovenskih svet, s čimer bi dala pohodniku celostno sliko te dežele. Namenjena bi bila vsem, ne le tistim, ki so kos tudi zelo zahtevnim plezalnim potem. A takšne Transverzale žal niso


nikdar vzpostavili: od Pohorja je prek Kamniških, Karavank in Julijcev šlo zelo hitro, potem pa se je začelo zapletati. Tja do konca petdesetih jim jo je nekako uspelo speljati še prek Porezna, Golakov in Nanosa do Slavnika, toda nazadnje so jo iz več razlogov, tudi nasprotovanja tedanje oblasti, raje usmerili po izrazito neplaninskem svetu do morja in jo tam končali.

Skladno z najboljšim iz Šumljakovega predloga je bilo torej treba v marsičem dodelati tudi staro polovico. Mnogo odsekov po visokogorju gre pač po zelo zahtevnih poteh, ki jim vsak nikakor ni kos: takšnim delom, ki bodo še naprej v veselje ljubiteljem preprišnih ostenj, so zato dodane tudi variante za tiste planince, ki imajo raje manj zahtevne poti, da Transverzalo zdaj res lahko prehodijo vsi. Nekaj odsekov stare polovice je tudi spremenjenih skladno s prepričanjem skrbnikov najbolj uspešnih in priljubljenih

transverzal, da je njihove trase nujno nenehno izboljševati: z Idrije je recimo Transverzala po starem zgrešila ravno najboljše iz tamkajšnje bogate naravne in tehnične dediščine, po novem obrede vsaj najpomembnejše. Transverzali so nadalje dodane pristopne poti, ki vodijo iz vseh večjih urbanih slovenskih središč, spet skladno s tradicijo najboljših takšnih dolgih poti, saj so potrebne predvsem mestnim srajcam. Sploh pa dolgi poti toliko doda, če se nanjo odpraviš z lastnega praga, in ker je krožna, nato ves čas hodiš svojemu domu naproti.

A predvsem je bilo kajpada treba določiti potek manjkajoče polovice od Slavnika dalje, in to – spet skladno z mislijo, naj bo Transverzala pot za vse – po obstoječih označenih poteh. Po letih tehtanja možnih variant, ki jih je bilo treba tudi prehoditi, zdaj Transverzala s Slavnika zavije v krog prek Brkinov do Snežnika in se nato

vije preko mnogo tisočakov Ribniškega in Kočevskega, prek Gorjancev in Posavskega hribovja, preko Menine, Rogatca, Pohorja, Kozjaka, Pece in še naprej. Celotna trasa krožne poti, ki ima skoraj 1.200 kilometrov in nabere blizu 70.000 metrov skupnega vzpona, je razvidna iz interaktivnega zemljevida na www.transverzala.si. Tam v okviru pogosto zastavljenih vprašanj najdete tudi vse osnovno o naši dolgi poti ter predvsem potopisa z obeh transverzal: ameriške in slovenske. Že prvi je napisan tako, da deluje tudi kot vodnik, sploh pa je takšen tisti s Transverzale: s svojimi opisi, namigi in navodili je prav gotovo obvezno čtivo za vsakogar, ki ga bo Transverzala poklicala na svoje steze. In v prazničnem mesecu je paket obeh knjig na voljo po še posebej vabljeni ceni!

 dr. Jakob J. Kenda,
član PD Krim

Naj iskričnost pisanih decembrskih luči
polepša drobne trenutke v mozaiku časa
naj čarobnost zimskega ivja na drevju
zasenči črne misli in skrbi,
naj vas toplina in iskrenost
besed osrečujeta vse leto.

Naj pozitivne misli svetlijo jutro kot zarja
iz prelepih krimskih in mokrških gora.
Naj upanje in sreča šepetata nam še neizpete melodije
o prijateljstvu in vnovičnem snidenju
na vsakodnevnih, čeravno včasih vijugastih poteh
našega življenja.

Veliko sreče in zdravja vsem želi Planinsko društvo Krim

